

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323172560/facsimile.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

stefrøkenen hilste hjertelig, saa' det ud som et volde-
ligt Overfald.

Fru Bai smilede stille og lod sig kysse.

— Gud forbarme sig, sagde Præstefrøkenen, faar vi
ikke uventendes en ny Hane til Gaarden. Der er han!

De hørte Støjen af Toget der borte fra og den stærke
Klapren, naar det gik over Aabroen. Langsomt kom det
vuggende og pustende frem over Engen.

Præstefrøkenen og Fru Bai blev staaende paa Trap-
pen. Frøkenen holdt Fru Bai om Livet.

— Der er Ida Abel, sagde Præstefrøkenen, Jeg ken-
der hende paa Sløret. Et bordeauxfarvet Slør stod ud af
et Vindu.

Toget holdt, og Døre blev slaaet op og i. Fru Abel
skreg sine „Goddag“ saa højt, at alle Nabokupeernes
Rejsende kom til Vinduerne.

Ida-Yngst klemte arrigt Moderens Arm — hun stod
endnu paa Trinet:

— Der er en Herre med Toget — hertil —

— Hvem er han? Det gik som Kæp i Hjul.

Ida-Yngst var nede. Der var Herren . . . En blond-
skægget, højt sindig Herre, som fik Hatæske og Fute-
raler ud af en Røgekupé.

— Og Tante — Tante Mi, skreg Enkefruen.

— Hold din Mund, sagde Ida-Yngst stille og arrigt.
Hvor er Louise?

Louise sprang om paa Stentrappen foran Fru Bai og
Præstefrøkenen saa barnligt, som om hun havde haft
sin „Skønhed“ i Knapstøvler.

Nedenfor Trappen præsenterede Forvalteren sig for
Hr. Kiær.

— Ja, Satan til Historie — dér ligger Madsen — i
den værste Tid . . . Naa, vi vil haabe det bedste . . . Hr.
Kiær slog den nye Forvalter paa Skulderen.

— Gud hjælpe os, sagde Præstefrøkenen. Et højt
almindeligt Husdyr.

Den grønmalede var inde, og Fællesmejeri-Spandene
var hevet ud af Godsvognen. Toget begyndte at gaa,